

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

9. srpnja 2020.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Autorsko pravo i srodna prava – Internetska videoplatforna – Učitavanje filma bez suglasnosti nositelja prava – Postupak zbog povrede prava intelektualnog vlasništva – Direktiva 2004/48/EZ – Članak 8. – Tužiteljevo pravo na informaciju – Članak 8. stavak 2. točka (a) – Pojam ‚adrese‘ – Adresa elektroničke pošte, IP adresa i telefonski broj – Isključenje”

U predmetu C-264/19,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud, Njemačka), odlukom od 21. veljače 2019., koju je Sud zaprimio 29. ožujka 2019., u postupku

Constantin Film Verleih GmbH,

protiv

YouTube LLC,

Google Inc.,

SUD (peto vijeće),

u sastavu: E. Regan, predsjednik vijeća, I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič (izvjestitelj) i C. Lycourgos, suci, nezavisni odvjetnik: H. Saugmandsgaard Øe,

tajnik: M. Krausenböck, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 12. veljače 2020.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Constantin Film Verleih GmbH, B. Frommer, R. Bisle i M. Hügel, *Rechtsanwälte*,
- za YouTube LLC i Google Inc., J. Wimmers i M. Barudi, *Rechtsanwälte*,
- za Europsku komisiju, G. Braun, T. Scharf, S. L. Kaléda i H. Kranenborg, u svojstvu agenata, saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 2. travnja 2020.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: njemački

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 8. stavka 2. točke (a) Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL 2004., L 157, str. 45.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 74.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Constantin Film Verleih GmbH, društva za distribuciju filmova sa sjedištem u Njemačkoj, s jedne strane, i društava YouTube LLC i Google Inc., sa sjedištem u Sjedinjenim Američkim Državama, s druge strane, u vezi s informacijama koje je društvo Constantin Film Verleih zatražilo od tih dvaju društava o adresama elektroničke pošte, IP adresama i brojevima mobilnog telefona korisnika koji su počinili povredu njegovih prava intelektualnog vlasništva.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2004/48

- 3 U uvodnim izjavama 2., 10., 15. i 32. Direktive 2004/48 navodi se:
  - „(2) [...] [Zaštita intelektualnog vlasništva] ne bi trebala kočiti slobodu izražavanja, slobodan protok informacija ili zaštitu osobnih podataka, uključujući i one na Internetu.
  - [...]
  - (10) Cilj je ove Direktive usklađivanje zakonodavnih sustava radi osiguravanja visoke, jednake i istovrsne razine zaštite na unutarnjem tržištu.
  - [...]
  - (15) Ova Direktiva ne bi trebala utjecati na [...] Direktivu 95/46/EZ od 24. listopada 1995. Europskog parlamenta i Vijeća o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom prijenosu takvih podataka [(SL 1995., L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.)] [...]
  - [...]
  - (32) Ova Direktiva poštuje temeljna prava i drži se načela priznatih posebno u Povelji o temeljnim pravima Europske unije. Ova Direktiva osobito nastoji osigurati puno poštovanje intelektualnog vlasništva, u skladu s člankom 17. stavkom 2. te Povelje”.
- 4 Ta se direktiva, u skladu sa svojim člankom 1., pod naslovom „Predmet”, „odnosi na mjere, postupke i pravna sredstva potrebna radi osiguranja provedbe prava intelektualnog vlasništva”.
- 5 Članak 2. te direktive, pod naslovom „Područje primjene”, u stavku 1. i stavku 3. točki (a) propisuje:
  - „1. Ne dovodeći u pitanje sredstva koja su predviđena ili koja mogu biti predviđena zakonodavstvom Zajednice ili nacionalnim zakonodavstvom, ako su ta sredstva povoljnija za nositelje prava, mjere, postupci i pravna sredstva predviđeni ovom Direktivom primjenjuju se, u skladu s člankom 3., na svaku povredu prava intelektualnog vlasništva kako je predviđeno pravom Zajednice i/ili nacionalnim pravom dotične države članice.

[...]

3. Ova Direktiva ne utječe na:

(a) odredbe Zajednice koje uređuju materijalno pravo intelektualnog vlasništva [i] Direktivu 95/46[...].”

6 Člankom 8. navedene direktive, pod naslovom „Pravo na informaciju”, određuje se:

„1. Države članice osiguravaju da, u okviru postupaka u vezi s povredom prava intelektualnog vlasništva i kao odgovor na opravdan i razmjeran zahtjev tužitelja, nadležna sudska tijela mogu narediti da informaciju o podrijetlu i distribucijskim mrežama robe ili usluga koje povrjeđuju prava intelektualnog vlasništva treba pružiti počinitelj povrede i/ili bilo koja druga osoba:

- (a) za koju je utvrđeno da na komercijalnoj razini posjeduje robu koja povrjeđuje pravo;
- (b) za koju je utvrđeno da se na komercijalnoj razini koristi uslugama koje povrjeđuju pravo;
- (c) za koju je utvrđeno da na komercijalnoj razini pruža usluge koje su korištene u aktivnostima koje povrjeđuju pravo;

ili

(d) koju je osoba iz točki (a), (b) ili (c) navela kao osobu koja je sudjelovala u proizvodnji, izradi ili distribuciji robe ili pružanj[u] usluga.

2. Podaci iz stavka 1., prema potrebi, obuhvaćaju:

- (a) imena i adrese proizvođača, izrađivača, distributera, dobavljača i drugih prethodnih posjednika robe ili usluga kao i trgovaca na veliko i malo kojima su bile namijenjene;
- (b) podatke o proizvedenim, izrađenim, dostavljenim, primljenim ili naručenim količinama, kao i o cijeni po kojoj su ta roba ili usluge plaćene.

3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje ostale zakonske odredbe koje:

- (a) nositelju prava priznaju pravo na dobivanje potpunijih informacija;
- (b) uređuju korištenje informacija u građanskim i kaznenim predmetima koje se priopćavaju na temelju ovog članka;
- (c) uređuju odgovornost za zloupotrebu prava na informacije; ili
- (d) pružaju mogućnost odbijanja davanja informacija koje bi osobu iz stavka 1. prisilile da prizna svoje vlastito sudjelovanje ili sudjelovanje svojih bliskih rođaka u povredi prava intelektualnog vlasništva;

ili

(e) uređuju zaštitu povjerljivosti izvora informacija ili obradu osobnih podataka.”

Njemačko pravo

- 7 Na temelju članka 101. stavka 1. prve rečenice Gesetza über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte – Urheberrechtsgesetz (Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima) od 9. rujna 1965. (BGBl. 1965 I, str. 1273.), u verziji primjenjivoj na spor u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: UrhG), oštećenik može od onoga tko u komercijalne svrhe povrjeđuje autorsko pravo ili drugo pravo zaštićeno tim zakonom zahtijevati da odmah dostavi informacije o podrijetlu i distribucijskom kanalu primjeraka kojima se povrjeđuje pravo ili drugih proizvoda.
- 8 U slučaju očite povrede, bez posezanja u članak 101. stavak 1. UrhG-a, to pravo na informaciju može se na temelju članka 101. stavka 2. prve rečenice točke 3. UrhG-a također ostvarivati protiv osobe koja je u komercijalne svrhe pružala usluge korištene u aktivnostima koje povrjeđuju pravo.
- 9 Onaj tko je dužan pružiti informacije mora na temelju članka 101. stavka 3. točke 1. UrhG-a navesti imena i adrese proizvođača, dobavljača i drugih prethodnih posjednika primjeraka ili drugih proizvoda, korisnika usluga i trgovaca na veliko i malo kojima su bili namijenjeni.
- 10 U skladu s člankom 111. stavkom 1. prvom rečenicom točkama 2. i 3. Telekommunikationsgesetza (Zakon o telekomunikacijama) od 22. lipnja 2004. (BGBl. 2004 I, str. 1190.), u verziji primjenjivoj na spor u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: TKG), pri dodjeli telefonskih brojeva prikupljaju se i čuvaju ime i adresa nositelja priključka i, ako je riječ o fizičkoj osobi, njezin datum rođenja.
- 11 Na temelju članka 111. stavka 1. treće rečenice TKG-a, što se tiče unaprijed plaćenih usluga, navedene informacije treba, povrh toga, provjeriti.
- 12 U skladu s člankom 111. stavkom 2. TKG-a, prilikom dodjele adrese elektroničke pošte takva provjera i čuvanje nisu obvezni.

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 13 Društvo Constantin Film Verleih raspolaže u Njemačkoj isključivim pravima iskorištavanja, među ostalim, kinematografskih djela „Parker” i „Scary Movie 5”.
- 14 Tijekom 2013. i 2014. godine ta su djela bila postavljena na internetsku stranicu www.youtube.com, platformu kojom upravlja društvo YouTube, koja korisnicima omogućuje objavljivanje, gledanje i dijeljenje videozapisa (u daljnjem tekstu: platforma Youtube). Navedena su djela tako imala više desetaka tisuća pregleda.
- 15 Društvo Constantin Film Verleih zahtijeva od društava YouTube i Google, s obzirom na to da je potonje društvo matično društvo onoga prvog, da mu dostave sve informacije o svakom korisniku koji je ta djela učitao (u daljnjem tekstu: predmetni korisnici).
- 16 Sud koji je uputio zahtjev u tom pogledu ističe da se za učitavanje videozapisa na platformu YouTube korisnici najprije moraju registrirati kod društva Google putem korisničkog računa, pri čemu otvaranje tog računa od tih korisnika zahtijeva samo navođenje imena, adrese elektroničke pošte i datuma rođenja. Ti se podaci obično ne provjeravaju i ne zahtijeva se korisnikova poštanska adresa. Međutim, da bi na platformi Youtube mogao objavljivati videozapise u trajanju duljem od 15 minuta korisnik mora navesti broj mobilnog telefona kako bi mu se omogućilo da primi aktivacijski kôd potreban za takvo objavljivanje. K tomu, u skladu s općim uvjetima korištenja i zaštite zajedničkih podataka društava YouTube i Google, korisnici platforme Youtube dopuštaju pohranjivanje dnevničkih datoteka poslužitelja, uključujući IP adresu, datum i vrijeme korištenja te različite zahtjeve, kao i korištenje tih podataka na razini grupe.

- 17 Nakon što su stranke iz glavnog postupka jednoglasno izjavile da je spor u prvostupanjskom postupku u vezi s imenima i poštanskim adresama predmetnih korisnika formalno riješen, društvo Constantin Film Verleih, s obzirom na to da je dobilo samo fiktivna imena korisnika, zatražilo je da se društvima YouTube i Google naloži da mu dostave dodatne informacije.
- 18 Te se dodatne informacije odnose, s jedne strane, na adrese elektroničke pošte i brojeve mobilnog telefona, kao i na IP adrese koje su predmetni korisnici koristili za učitavanje datoteka, s točnim trenutkom tog učitavanja u kojem se navodi datum i sat, uključujući minute, sekunde i vremensku zonu, odnosno trenutak učitavanja, i, s druge strane, na IP adresu koju su ti korisnici posljednji put koristili za pristup svojem Google računu radi pristupa platformi Youtube, također s točnim trenutkom pristupa u kojemu se navodi datum i sat, uključujući minute, sekunde i vremensku zonu, odnosno trenutak pristupa.
- 19 Presudom od 3. svibnja 2016. Landgericht Frankfurt am Main (Zemaljski sud u Frankfurtu na Majni, Njemačka) odbio je zahtjev društva Constantin Film Verleih. Nasuprot tomu, postupajući po njegovoj žalbi, Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Visoki zemaljski sud u Frankfurtu na Majni, Njemačka) presudom od 22. kolovoza 2018. djelomično je prihvatio zahtjev društva Constantin Film Verleih te je društvima YouTube i Google naložio da mu dostave adrese elektroničke pošte predmetnih korisnika, pri čemu je u preostalom dijelu žalbu odbio.
- 20 Zahtjevom za reviziju podnesenim sudu koji je uputio zahtjev, Bundesgerichtshofu (Savezni vrhovni sud, Njemačka), društvo Constantin Film Verleih i dalje traži da se društvima YouTube i Google naloži da mu dostave brojeve mobilnog telefona i IP adrese predmetnih korisnika. Usto, svojim vlastitim zahtjevom za reviziju društva YouTube i Google zahtijevaju potpuno odbijanje zahtjeva društva Constantin Film Verleih, također u odnosu na priopćavanje adresâ elektroničke pošte predmetnih korisnika.
- 21 Sud koji je uputio zahtjev smatra da ishod tih dviju revizija ovisi o tumačenju članka 8. stavka 2. točke (a) Direktive 2004/48 i, osobito, o odgovoru na pitanje jesu li dodatne informacije koje je zatražilo društvo Constantin Film Verleih obuhvaćene izrazom „adrese” u smislu te odredbe.
- 22 U tim je okolnostima Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Obuhvaćaju li adrese proizvođača, izrađivača, distributera, dobavljača i drugih prethodnih posjednika robe ili usluga kao i trgovaca na veliko i malo navedene u članku 8. stavku 2. točki (a) Direktive [2004/48], koje su prema potrebi obuhvaćene pojmom podataka iz članka 8. stavka 1. Direktive [2004/48], također:
- (a) adrese elektroničke pošte korisnika usluga i/ili
  - (b) telefonske brojeve korisnika usluga i/ili
  - (c) IP adrese kojima su se korisnici usluga koristili za učitavanje datoteka koje povrjeđuju pravo, zajedno s točnim vremenom tog učitavanja?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na točku (c) prvog pitanja:
- Obuhvaćaju li podaci koji se moraju pružiti prema članku 8. stavku 2. točki (a) Direktive [2004/48] također i IP adresu kojom se korisnik koji je ranije postavio datoteke koje povrjeđuju pravo posljednji put koristio radi pristupa svojem korisničkom računu za Google i YouTube, zajedno s točnim vremenom pristupa, neovisno o tome jesu li prilikom tog posljednjeg pristupa počinjene povrede prava [intelektualnog vlasništva]?”

O prethodnim pitanjima

- 23 Svojim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 8. stavak 2. točku (a) Direktive 2004/48 tumačiti na način da pojam „adrese” u slučaju korisnika koji je učitao datoteke kojima se povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva obuhvaća njegovu adresu elektroničke pošte, njegov telefonski broj i IP adresu korištenu za učitavanje tih datoteka ili IP adresu korištenu prilikom njegova posljednjeg pristupa korisničkom računu.
- 24 U ovom slučaju nesporno je da društva YouTube i Google na komercijalnoj razini pružaju usluge koje su predmetni korisnici koristili za aktivnosti koje povrjeđuju pravo, a koje se sastoje u tome da su na platformu YouTube učitali datoteke koje sadržavaju zaštićena djela, na štetu društva Constantin Film Verleih. Spor iz glavnog postupka odnosi se na odbijanje tih društava da dostave određene informacije koje je zatražilo društvo Constantin Film Verleih, a koje se odnose na te korisnike, konkretno, njihove adrese elektroničke pošte i telefonske brojeve te IP adrese koje su oni koristili u trenutku učitavanja dotičnih datoteka i u trenutku posljednjeg pristupa njihovu Google/YouTube računu. Iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi – a to, uostalom, i nije osporeno u ovom predmetu – da ishod spora iz glavnog postupka ovisi o tome jesu li takve informacije obuhvaćene pojmom „adrese” u smislu članka 8. stavka 2. točke (a) Direktive 2004/48.
- 25 U tom pogledu najprije valja podsjetiti da u skladu s člankom 8. stavkom 1. točkom (c) Direktive 2004/48 države članice osiguravaju da u okviru postupaka u vezi s povredom prava intelektualnog vlasništva i kao odgovor na opravdan i razmjeran zahtjev tužitelja nadležna sudska tijela mogu narediti da informaciju o podrijetlu i distribucijskim mrežama robe ili usluga koje povrjeđuju prava intelektualnog vlasništva treba pružiti počinitelj povrede i/ili bilo koja druga osoba za koju je utvrđeno da na komercijalnoj razini pruža usluge koje su korištene u aktivnostima koje povrjeđuju pravo.
- 26 U članku 8. stavku 2. točki (a) Direktive 2004/48 pobliže se navodi da informacije iz stavka 1. tog članka uključuju, ovisno o slučaju, imena i adrese proizvođača, izrađivača, distributera, dobavljača i drugih prethodnih posjednika robe ili usluga kao i trgovaca na veliko i malo kojima su bile namijenjene.
- 27 Iz toga proizlazi da na temelju članka 8. Direktive 2004/48 države članice moraju osigurati da nadležni sudovi mogu, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, naložiti operateru internetske platforme da dostavi imena i adrese svih osoba iz stavka 2. točke (a) tog članka koje su na tu platformu učitale film bez pristanka nositelja autorskog prava.
- 28 Kad je riječ o tome uključuje li pojam „adrese” u smislu članka 8. stavka 2. točke (a) Direktive 2004/48 i adrese elektroničke pošte, telefonske brojeve i IP adrese tih osoba, valja utvrditi da, s obzirom na to da ta odredba ne sadržava nikakvo izričito upućivanje na pravo država članica radi utvrđivanja svojeg smisla i dosega, pojam „adrese” je pojam prava Unije koji treba u pravilu autonomno i ujednačeno tumačiti u cijeloj Uniji (vidjeti, po analogiji, presudu od 29. srpnja 2019., Spiegel Online, C-516/17, EU:C:2019:625, t. 62. i navedenu sudsku praksu).
- 29 K tomu, s obzirom na to da u Direktivi 2004/48 taj pojam nije definiran, njegov smisao i doseg treba utvrditi u skladu s njegovim uobičajenim značenjem u svakodnevnom jeziku, a sve uzimajući u obzir kontekst u kojem se koristi i ciljeve kojima teži propis kojeg je dio te, ovisno o slučaju, njegov nastanak (vidjeti u tom smislu presude od 29. srpnja 2019., Spiegel Online, C-516/17, EU:C:2019:625, t. 65., i od 19. prosinca 2019., Nederlands Uitgeversverbond i Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, t. 38. i navedenu sudsku praksu).

- 30 Što se tiče, kao prvo, uobičajenog smisla izraza „adresa”, valja utvrditi, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točkama 30. i 33. svojeg mišljenja, da se on u svakodnevnom jeziku odnosi samo na poštansku adresu, odnosno mjesto prebivališta ili boravišta određene osobe. Iz toga slijedi da se taj izraz, kada se koristi bez dodatnih pojašnjenja, kao što je to u članku 8. stavku 2. točki (a) Direktive 2004/48, ne odnosi na adresu elektroničke pošte, telefonski broj ili IP adresu.
- 31 Kao drugo, pripremni akti koji su doveli do donošenja Direktive 2004/48, a osobito Prijedlog direktive Europskog parlamenta i Vijeća o mjerama i postupcima za osiguranje provedbe prava intelektualnog vlasništva od 30. siječnja 2003. (COM (2003) 46 *final*), mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 29. listopada 2003. (SL 2004., C 32, str. 15.) i izvješće Europskog parlamenta od 5. prosinca 2003. (A 5-0468/2003) o tom prijedlogu, u skladu su s tim utvrđenjem. Naime, kao što je to nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 37. svojeg mišljenja i kao što je tvrdila Europska komisija pred Sudom, oni ne sadržavaju nikakve naznake koje bi upućivale na to da izraz „adrese”, upotrijebljen u članku 8. stavku 2. točki (a) te direktive, treba razumjeti na način da se odnosi ne samo na poštansku adresu, nego i na adresu elektroničke pošte, telefonski broj ili IP adresu osoba o kojima je riječ.
- 32 Kao treće, kontekst u kojem se predmetni pojam koristi potkrepljuje takvo tumačenje.
- 33 Naime, kao što je to nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 35. svojeg mišljenja, ispitivanje drugih akata prava Unije koji se odnose na adresu elektroničke pošte ili IP adresu pokazuje da nijedan od njih ne upotrebljava izraz „adresa”, bez dodatnih pojašnjenja, za označavanje telefonskog broja, IP adrese ili adrese elektroničke pošte.
- 34 Kao četvrto, tumačenje navedeno u točkama 31. do 33. ove presude također je u skladu s ciljem članka 8. Direktive 2004/48, uzimajući u obzir opći cilj navedene direktive.
- 35 U tom pogledu točno je da se pravom na informaciju, predviđenim u navedenom članku 8., nastoji učiniti provedivim i konkretizirati temeljno pravo na djelotvoran pravni lijek, koje je zajamčeno u članku 47. Povelje o temeljnim pravima, i tako osigurati djelotvorno ostvarenje temeljnog prava na vlasništvo, čiji je dio pravo intelektualnog vlasništva zaštićeno u članku 17. stavku 2. Povelje (presuda od 16. srpnja 2015., *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, t. 29.), omogućujući nositelju prava intelektualnog vlasništva da utvrdi tko povrjeđuje to pravo i da poduzme nužne mjere kako bi zaštitio to pravo (vidjeti u tom smislu presudu od 18. siječnja 2017., *NEW WAVE CZ*, C-427/15, EU:C:2017:18, t. 25.).
- 36 Međutim, prilikom donošenja Direktive 2004/48 zakonodavac Unije odlučio je provesti minimalno usklađivanje u pogledu poštovanja prava intelektualnog vlasništva općenito (vidjeti u tom smislu presudu od 9. lipnja 2016., *Hansson*, C-481/14, EU:C:2016:419, t. 36.). Stoga je to usklađivanje u članku 8. stavku 2. te direktive ograničeno na točno određene informacije.
- 37 Usto, valja istaknuti da je cilj Direktive 2004/48 uspostaviti pravednu ravnotežu između, s jedne strane, interesa nositelja da zaštite svoje pravo intelektualnog vlasništva, kako je propisano člankom 17. stavkom 2. Povelje, i, s druge strane, zaštite interesa i temeljnih prava korisnika predmeta zaštite kao i javnog interesa (vidjeti, po analogiji, presude od 29. srpnja 2019., *Funke Medien NRW*, C-469/17, EU:C:2019:623, t. 57.; od 29. srpnja 2019., *Pelham i dr.*, C-476/17, EU:C:2019:624, t. 32. i od 29. srpnja 2019., *Spiegel Online*, C-516/17, EU:C:2019:625, t. 42.).
- 38 Što se konkretno tiče članka 8. Direktive 2004/48, Sud je već imao prilike presuditi da se tom odredbom nastoji pomiriti poštovanje različitih prava, među ostalim, prava nositelja na informaciju i prava korisnika na zaštitu osobnih podataka (vidjeti u tom smislu presudu od 16. srpnja 2015., *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, t. 28.).

- 39 Naposljetku valja pojasniti da, iako iz prethodnih razmatranja proizlazi da države članice nemaju obvezu, na temelju članka 8. stavka 2. točke (a) Direktive 2004/48, predvidjeti mogućnost da nadležna sudska tijela nalože dostavu adrese elektroničke pošte, telefonskog broja ili IP adrese osoba na koje se odnosi ta odredba u okviru postupka zbog povrede prava intelektualnog vlasništva, države članice ipak mogu predvidjeti takvu mogućnost. Naime, kao što to proizlazi iz samog teksta članka 8. stavka 3. točke (a) te direktive, zakonodavac Unije izričito je predvidio mogućnost da države članice nositeljima prava intelektualnog vlasništva priznaju pravo na dobivanje potpunijih informacija, pod uvjetom, međutim, da se zajamči pravedna ravnoteža između različitih temeljnih prava o kojima je riječ i da se poštuju druga opća načela prava Unije, poput načela proporcionalnosti (vidjeti u tom smislu rješenje od 19. veljače 2009., LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten, C-557/07, EU:C:2009:107, t. 29. i presudu od 19. travnja 2012., Bonnier Audio i dr., C-461/10, EU:C:2012:219, t. 55.).
- 40 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti da članak 8. stavak 2. točku (a) Direktive 2004/48 treba tumačiti na način da se pojam „adrese” koji se u njemu nalazi, u slučaju korisnika koji je učitao datoteke kojima se povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva, ne odnosi na njegovu adresu elektroničke pošte, njegov telefonski broj ni IP adresu korištenu za učitavanje tih datoteka ili IP adresu korištenu prilikom njegova posljednjeg pristupa korisničkom računu.

Troškovi

- 41 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (peto vijeće) odlučuje:

Članak 8. stavak 2. točku (a) Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva treba tumačiti na način da se pojam „adrese” koji se u njemu nalazi, u slučaju korisnika koji je učitao datoteke kojima se povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva, ne odnosi na njegovu adresu elektroničke pošte, na njegov telefonski broj ni IP adresu korištenu za učitavanje tih datoteka ili IP adresu korištenu prilikom posljednjeg pristupa korisničkom računu.

Potpisi